

anime

DARLING IN THE FRANXX

Írta: Yuuko

Először is le kell szögeznem, hogy én igazából sosem akartam megnézni ezt az animét. Vagyis egyszerűen nem mertem. Amikor kijött, nem érdekelt, utána meg úgy elkapta a hypevonat, hogy már csak dacból sem akartam megnézni. 2018-ban nem volt szerintem olyan ember, aki ne halott volna erről a sorozatról. A csapból is Darling in the Franxx AMV-k, cosplayerek meg a „Zero Two az én waifum!!!” emberkék folytak – vagy imádták, vagy utálták a sorozatot, átmenet pedig egyszerűen nem létezett. Én pedig még utána három évvel is alig mertem belekezdeni. Egyrészt féltem, hogy majd jól pofára fogok esni, és nem tudja megugrani a lécet, másrészt meg a mecha nem igazán az én műfajom. Szégyen, nem szégyen, hiába van nagyon vegyes ízlésem animék terén, a mecht sosem tudtam megszeretni. Utoljára a Code Geass volt az, amit a mecha beütés ellenére imádtam, de ott sem a „robotharcon” volt annyira a hangsúly, és nem is amiatt lett a kedvencem.

Történet

Az anime története szerint a világ nagy része elpusztult, az emberiség maradáka pedig egy erődvárosban él, amely egyik városrészében képezik ki a pilótákat, akik harcolnak a titokzatos szörnyek ellen. Ezek a pilóták nem mások, mint szándékos tudatlanságban, katonának nevelt gyerekek, egyetlen céllal. Életük értelme, hogy a Franxx nevű robotokkal – melyeket csak egy fiú-lány páros irányíthat – küzdjenek a fel-

nőttek és „Papa” kedvéért. Főszereplőnk, a 16-os kódú Hiro felé nagy reményeket tápláltak, azonban mindenki meglepetésére nem sikerült összekapcsolódnia, így úgymond szükségtelené vált a létezése. Azonban egy nap felbukkan előtte egy titokzatos, rózsaszín hajú lány, Zero Two, akinek érkezésével felcsillan a remény Hiro számára, hogy talán mégis képes lehet repülni. Azonban azok közül, akik a lánnyal repültek, még senki sem élt túl háromnál több alkalmat...

Karakterek

Az anime alatt végigkövethetjük, hogyan alakul a 13-as osztag tagjainak az élete. Legfőképpen az ő helyzetükre, érzelmi fejlődésükre fókuszál a sorozat, de mellettük más osztagokat, illetve karaktereket is megismerünk, bár róluk azért nem sok mindent tudunk meg.

A gyerekeket – „parazitákat” – teljes tudatlanságban tartják, semmit sem tudnak az emberi kapcsolatokról, de az ösztöneiket mégsem sikerül

elnyomnia a külső hatalomnak, így azok fokozatosan felszínre törnek. Ez a belső lázadás már gyerekkorukban elkezdődött, amikor Hiro elnevezte a többieket is, ezzel kiemelve őket a tömegből. Szerencsétlenek semmit sem tudnak a szerelemről, vagy egyáltalán az érzelmekről az elején, csak próbálják megérteni önmagukat, és egymást is. A sorozat középpontjában legfőképpen Hiro és Zero Two kapcsolata áll, amit gyönyörűen építettek fel. Bár a karakterek nagy része először idegesített, a végére a legtöbb a szívemhez nőttek benne, mert mindenki érzelmeire, kapcsolatainak kibontakozására jut idő a sorozat alatt. De tényleg, még a szerelmi sokszögek sem voltak idegesítőek, sőt toxikusok sem, mert teljesen... normálisan voltak kezelve. Bár ez azért is alakult így, mert a karakterek életkörülményei egyáltalán nem voltak normálisak.

„azok közül, akik a lánnyal repültek, még senki sem élt túl háromnál több alkalmat...”

Hangok

Hiro hangját Uemura Yuuto kölcsönzi, aki többek között Nakamura Atsushi (*Bungou Stray Dogs*), Thorfinn (*Vinland Saga*) és Juugo (*Nanbaka*) szerepében lehet még ismerős. Tomatsu Haruka pedig Zero Two hangját adja, ő szólaltatta meg meg Asunát (*Sword Art Online*), Morgianát (Magi), illetve Hori-sant (*Horimiya*) is. De például Tamura Mutsumi, Hayami Saori és Konishi Katsuyuki is szerepel még a sorozat seiyuui között.

Az openinget Nakashima Mika énekl (Kiss of Death), azonban kétféle verzióban (első, majd második versszak feldolgozása), és különböző animációval lehet megtekinteni. Az endingeket, szám szerint hatot, az XX:me nevű banda énekl, amiben Zero Two, Ichigo, Miku, Ikuno és Kokoro seiyuui énekelnek. (Torikago, Manatsu no Setsuna, Beautiful World, Escape, Darling és a Hitori, amiben csak Tomatsu Haruka énekel.)

Vélemény

Őszintén, a sorozat jó pár elemébe bele tudnék kötni, kezdve a Franxx vezetésének túlszexualizálásával, valamint maguknak a robotoknak a „cuki” kinézetén keresztül egészen a sorozat befejezéséig. Még egy mecha esetében kezdőnek számító ember szemszögéből is látható volt, mely klasszikusokból merített ez a sorozat, és viszonylag pontosan meg tudtam jósolni a végső csatta-

nót is. Mégis, mindezek ellenére magával ragadott az anime, és ez egyértelműen a karakterek kapcsolathálójának és interakcióinak köszönhető.

A történetek magyarázatára és a mindent mozgató motivációkra elég sokat kell várni, de a sorozat befejezésére a legtöbb dolog kiderült. Ráadásul valóban szükség volt az addigi történetekre, hogy kellően ki lehessen bontani a karaktereket, valamint enélkül a csattanók sem ütöttek volna ekkorát. A végén igazából én is elsírtam magam, pedig ezt csak nagyon kevés sorozat képes kiváltani belőlem. Személy szerint nekem a legeslegvége is tetszett, mert annak ellenére, hogy kissé keserű volt, szépen elvarrta a szálakat.

Összességében mondhatjuk, hogy egy pozitív csalódás volt számomra ez a sorozat, bár a hatalmas hype-ot még mindig nem értem. De annyi biztos, hogy egy viszonylag szép grafikájú, érdekes történettel rendelkező, illetve az érzelmekkel gyönyörűen bánó sorozatról van szó.

Cím: Darling in the Franxx

Év: 2018

Hossz: 24 x 24 perc

Stúdió: A-1 Pictures, CloverWorks, Trigger

Műfajok: dráma, romantikus, mecha, sci-fi

Értékelés: MAL: 7,25 / imdb: 7,4

